

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 7/2024
11.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Аднана Назипија и других, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Јанковића, адвоката Огњена Радића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 83/2021 од 15.12.2022. године, која је исправљена решењем тог суда К По1 83/2021 од 17.05.2023. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 20/23 од 07.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Јанковића, адвоката Огњена Радића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 83/2021 од 15.12.2022. године, исправљене решењем тог суда К По1 83/2021 од 17.05.2023. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 20/23 од 07.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 83/2021 од 15.12.2022. године, која је исправљена решењем тог суда К По1 83/2021 од 17.05.2023. године, у ставу првом:

- окривљени Аднан Назипи оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и администрацији и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.12.2020. године до 26.10.2021. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 26.10.2021. године до 15.12.2022. године,

- окривљени Мирослав Јанковић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у помагању из члана 246. став 1. у вези члана 35. КЗ и осуђен на казну затвора 3 (три) године и 8 (осам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.12.2020. године до 12.01.2022. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 12.01.2022. године до 24.02.2022. године,

- окривљени Милош Петровић оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.12.2020. године до 22.12.2021. године, и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а ако новчану казну не плати у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 176. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 87. КЗ, према окривљеном Аднану Назипију изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: 85 боксова са укупно 850 кутија цигарета марке „...”, без акцизних маркица.

На основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном Милошу Петровићу изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: један ловачки патрон калибра 16 mm, један метак калибра 7,62x39 mm са зрном са пуном металном кошуљицом, четири метра калибра .32 ACR са зрном са пуном металном кошуљицом и два ловачка патрона калибра 12 mm.

Окривљени Аднан Назипи, Мирослав Јанковић и Милош Петровић обавезани су да плате трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Истом пресудом, у ставу другом, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, окривљени Аднан Назипи, Живорад Вукић, Јовица Булатовић, Мирослав Јанковић, Марко Петровић, Михаило Ђорђевић и Милош Петровић ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ, а окривљени Аднан Назипи, Живорад Вукић, Марко Петровић, Михаило Ђорђевић и Милош Петровић да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 5. у вези става 1. КЗ, док је окривљени Живорад Вукић ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и кривично дело недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљене Живорада Вукића, Јовицу Булатовића, Марка Петровића и Михаила Ђорђевића падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 20/23 од 07.12.2023. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Јавног

тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног Милоша Петровића, адвоката Драгоша Цукавца, браниоца окривљеног Аднана Назипија, адвоката Горана Петронијевића и браниоца окривљеног Мирослава Јанковића, адвоката Огњена Радића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал пресуда К По1 83/2021 од 15.12.2022. године, која је исправљена решењем тог суда К По1 83/2021 од 17.05.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Мирослава Јанковића, адвокат Огњен Радић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 9) и став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, које у делу захтева очигледно погрешно означава као повреде закона из „члана 438. став 2. тачка 1) став 2. и 4. ЗКП“, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду или преиначи побијане пресуде.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Мирослава Јанковића, адвокат Огњен Радић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, истичући да је у доношењу побијане другостепене пресуде као председник већа учествовала судија Мирјана Поповић, која је морала бити изузета од судијске дужности, јер је у истом кривичном поступку одлучивала о жалби изјављеној против решења о продужењу притвора према окривљеном и то у решењу Кж2 По1 108/21 од 15.07.2021. године.

Према наводима захтева, приликом одлучивања о притвору, као најстрожијој мери за обезбеђење присуства окривљеног, судија формира предубеђење како у односу на кривично дело, тако и у односу на окривљеног, које је таквог квалитета и значаја да је учешће тог судије у доношењу мериторне одлуке у истом кривичном поступку детерминисано управо тим претходним одлучивањем о притвору. Сходно томе, бранилац окривљеног у захтеву указује на одредбу члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и ставове изражене у одлуци Уставног суда Србије Уж 4461/2010 од 30.01.2014. године и одлукама Врховног касационог суда Кзз Рз 2/2014 од 19.06.2014. године, Кзз ОК 33/2019 од 17.12.2019. године и Кзз ОК 6/2021 од 22.04.2021. године, сматрајући да је одлучивање судије Мирјане Поповић о жалби изјављеној против решења о продужењу притвора према окривљеном Мирославу Јанковићу, таквог квалитета да нарушава претпоставку њене непристрасности, због чега је наведена судија, према његовом мишљењу, морала бити изузета од судијске дужности приликом доношења другостепене пресуде у истом кривичном поступку.

Врховни суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Јанковића, адвоката Огњена Радића, оцењује као неосноване.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по налажењу Врховног суда, не може се прихватити став да свако одлучивање судије о притвору према окривљеном нужно нарушава претпоставку непристрасности тог судије приликом мериторног одлучивања о кривици истог окривљеног, што произилази и из праксе Европског суда за људска права и Уставног суда Србије.

Према пракси Европског суда за људска права, не може се сматрати да сама чињеница што је судија у кривичном поступку доносио одлуке и пре суђења у поједином предмету, укључујући и одлуке везане за притвор, оправдава страх да тај судија није непристрасан. Оно што је важно је опсег и природа тих одлука (Feu против Аустрије, став 30; Sainte – Marie против Француске, став 32; Nortier против Холандије, став 33).

Из наведеног произилази да, по правилу, учествовање судије у доношењу одлуке о притвору према окривљеном у истом предмету не представља разлог за његово изузеће приликом одлучивања о кривици у односу на истог окривљеног, већ постојање предубеђења као разлога за његово изузеће зависи од тога да ли је приликом одлучивања о притвору заузео јасан став о кривици окривљеног. Према томе, реч је о фактичком питању које се процењује у сваком појединачном предмету.

У конкретном случају, учешће судија Мирјане Поповић која је учествовала у доношењу побијане другостепене пресуде, а претходно одлучивала о жалби изјављеној против решења о продужењу притвора, по оцени овог суда, није таквог квалитета да би се довела у питање непристрасност ове судије.

Из списка предмета произилази да се веће Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, у чијем саставу је била судија Мирјана Поповић, приликом одлучивања о изјављеним жалбама бранилаца окривљених Мирослава Јанковића, Милоша Петровића, Михаила Ђорђевића, Живорада Вукића и Аднана Назипија у решењу Кж2 По1 108/21 од 15.07.2021. године, није бавило ни оправданом сумњом нити оценом доказа, већ разлозима за притвор из члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, па се њено учествовање у доношењу наведеног решења, не може поистоветити са учествовањем у већу које одлучује о потврђивању оптужнице у смислу битне повреде одредаба кривичног поступка због које је поднет захтев за заштиту законитости. Сходно томе, став који је изражен у одлуци Уставног суда Србије Уж 4461/2010 од 30.01.2014. године и одлукама Врховног касационог суда Кзз Рз 2/2014 од 19.06.2014. године, Кзз ОК 33/2019 од 17.12.2019. године и Кзз ОК 6/2021 од 22.04.2021. године, на који се у захтеву за заштиту законитости указује, не може бити примењен у конкретној ситуацији.

Према томе, Врховни суд налази да, у конкретном случају, учествовање судије Мирјане Поповић у ранијој фази поступка, не доводи у питање претпоставку њене непристрасности приликом одлучивања о жалбама изјављеним против првостепене пресуде, због чега побијаном другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Јанковића.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног Мирослава Јанковића подноси због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП. Међутим, бранилац у захтеву не образлаже у чему се наведене повреде закона конкретно састоје, а у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП, само наводи да се пресуда заснива на незаконитом доказу, али не наводи о којем доказу је реч, при чему се из садржаја захтева не може закључити о ком незаконитом доказу се ради, па захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева за заштиту законитости и његово образложење.

У преосталим наводима захтева бранилац оспорава оцену доказа нижестепених судова и на основу сопствене оцене доказа износи закључак да није доказано да је окривљени Мирослав Јанковић извршио кривично дело за које је оглашен кривим и тако суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП и члана 16. став 5. ЗКП, у чије разматрање се Врховни суд није упуштао јер наведене повреде закона, као ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Јанковића, адвоката Огњена Радића, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић